

[Poul Nielson]

Vedvarende energi er ikke længere konfliktstof. Vi ønsker alle, at den skal fremmes mest muligt. Biogassen ønsker vi ikke distribueret rundt i gasnettet i Jylland, men det vil jeg vende tilbage til.

Annelise Gøttsche (KF):

Folk med hang til nostalgi kan i disse dage mindes de hyggelige bilfri søndage, som vi oplevede under den første energikrise, men vi mindes jo nok ikke med så stor glæde det afbræk i samfundslivet, denne krise også medførte. Der er ligheder med hensyn til den kulde, vi oplever i øjeblikket, men der er ikke tale om nogen krise i øjeblikket. Den første krise førte til foranstaltninger hen imod større selvforsyning, og nu er der en større produktion i olielandene og lavere oliepriser. Det gør, at vi er inde i en rolig udvikling, som også giver mulighed for, at vi kan tænke os lidt om.

Naturligvis kan vi ikke lade fem være lige, og vi har jo fået en lille mindelse om, hvad der kan ske, til dels foranlediget af kuldens ekstraforbrug, nemlig en ulykke på et elværk og trusler om elrationering. Vi kan ikke hvile på den ros og de laurbær, vi har fået fra udlandet, fordi vi er så langt fremme med energibesparelser og med omlægning fra olie til andre energikilder, men må fortsætte i det spor, der er lagt, med besparelser og omlægning også til andre energikilder, og inden for elsekskaberne må vi være opmærksomme på, at materiel skal fornyes, og at der skal udbygges, så vi kan imødekomme et udvidet kapacitetsbehov.

Jeg er glad for, at hr. Poul Nielson synes, at energiministerens redegørelse er god. Jeg synes også, den er meget sober og reel. Der har været talt meget om manglende visioner, men for mig at se bliver visioner på energiområdet meget nemt et spørgsmål om science fiction eller om overromantiserede, urealistiske ideer om vedvarende energikilders mulighed.

Naturligvis er der enighed om, at vi skal udnytte de vedvarende energikilder, og det gør vi jo også, med ikke så ringe økonomisk støtte endda og gennem energiplanlægningen.

Energiproduktionens forureningsproblematik trænger sig også mere på, end den måske gjorde, da energikrisen begyndte, og selv

om de økonomiske vurderinger er væsentlige – og det er de jo, for at vi kan klare os i konkurrence med andre lande – så kan eventuelt en dyrere energiproduktion retfærdiggøres af forureningsmæssige hensyn. Jeg vil understrege: navnlig i det omfang vi er på linje med internationale bestræbelser.

Jeg synes, redegørelsen tager tilbørligt hensyn til de tekniske muligheder, der er til rådighed med de traditionelle energikilder inden for en overskuelig årrække og med den udvikling, vi håber kan ske ved egne kulbrinter, og jeg mener, der er en rimelig balance i den udvikling af vedvarende energikilder, som den gældende lovgivning jo sætter rammer for.

Jeg er enig i, at vi ikke må slække på besparelspolitikken, i det omfang det ikke berører befolkningens velfærd og produktions vækst, og her tænker jeg naturligvis navnlig på elproduktionen. Der foregår jo i øjeblikket et stort oplysningsarbejde og en omfattende forskning i elregi med henblik på at udvikle elbesparende apparater, og den udvikling skal naturligvis fortsættes.

Vi hilser også med tilfredshed det fremskridt på kulbrinteområdet, der er sket i Nordsøen, hvor 2. koncessionsrunde er på plads, og det samarbejde, DONG nu har fået med private virksomheder om operatørvirksomhed. Det skulle vel gå meget galt, om der ikke i de kommende år bliver gjort nogle gode fund.

Jeg er derimod totalt uenig i de tanker, som også her i dag fremsættes af hr. Poul Nielson om, at staten skulle købe sig ind i private virksomheder. I det konkrete tilfælde viste det sig jo, at der slet ikke var noget til salg, men Det Konservative Folkepartis helt overvejende synspunkt er, at der ikke er nogen rimelig grund til, at staten involverer sig i privat erhvervsvirksomhed, og vi er, som vi ofte før har sagt, heller ikke enige i, at staten skal gå ind i raffinaderivirksomhed.

Vi tager redegørelsen til efterretning og støtter de bestræbelser, som nu er påbegyndt for at sikre den fremtidige energiforsyning. Jeg vil her blot benytte lejligheden til endnu en gang at understrege alvoren i, at man ikke i tide sikrer den fornødne elforsyning, men undervurderer det kommende forbrug eller forsøger kunstigt at bremse op gennem yderligere afgifter og tvangsforanstaltninger.